

день съ тѣхъ, че наемътъ не му плащали, че развалили това-онова. Или, ще има нѣколко декара земя, ще пазари хора да я обработватъ, но тѣ ще гледатъ да го използвуватъ, а съ това ще го прѣдизвикватъ да се сърди, да се кара. Послѣ, гледашъ друго нѣкое желание се явило. Това е много естествено! Нѣкои отъ васъ ще ми възразятъ: какъ, нѣ трѣбва ли да имаме кѫщи, ниви? Дали трѣбва да имате кѫщи, ниви или, да нѣмате, то е другъ въпросъ. Кой отъ васъ е безъ кѫща? Азъ бихъ желалъ да видя нѣкой отъ васъ безъ кѫща. Ще кажете: ние искаме направена кѫща. Вие не говорите Истината! Кой отъ васъ нѣма тѣло? Ако нѣмахтѣ кѫща, нѣмаше да бѫдете тукъ на земята. Всѣки си има по една кѫщица. Азъ ги виждамъ: едни кѫщи сѫ по малки, други по-голѣми; едни прозорци и врати сѫ по голѣми, други по малки — различни входове за гости си имать. Ще дойде день, когато отъ този материјаль, отъ който хората днесъ могатъ да направятъ само едно село, ще направятъ сто такива села. Днесъ, обаче, хората поради това, че нѣматъ техника, нѣматъ умѣніе, разпиляватъ материјалитѣ. Тукъ се проявява глупостъта на човѣшкия умъ. Глупавиятъ човѣкъ върши много глупости.